

Besæftige er Overensstemmelse mellem den høitæredede Minister og i det Mindste Finantsudvalget; der er kun et Punkt, hvor det synes, at Ministeriet eller i alt Fald Postvæsenets Bestyrelse er af en anden Mening; det er med Hensyn til at etablere ansvarlige Brevsamlere istedetfor de nuværende Postudveylingssteder paa Landet. Det kan gjerne være, at den Beregning, der er stillet op af Postinspektørerne, er noget høi, men jeg antager dog alligevel, at denne Foranstaltning vil foranledige temmelig betydelige Udgifter, og jeg er tilbøielig til at mene, at hvis man istedetfor at etablere en saadan Mængde nye Brevsamlinger, vilde udvikle Landpostbudvæsenet i den Retning, at man forøgede Landpostbudenes Antal saaledes, at de vare i Stand til at kunne bringe Postfagerne til hver Enkelt, vilde man kunne spare omtrent alle disse Brevsamlere, idet de naturligvis maatte kunne gaa ud dels fra de nuværende Postkontorer og dels ogsaa fra de nuværende Brevsamlingssteder. Jeg er tilbøielig til at antage, at ved en Forøgelse til det Dobbelte af de nuværende Landpostbudes Antal vilde man kunne omtrent naae dette uden dog at komme til saa store Udgifter, som her ere beregnede at ville medgaa til at oprette et Antal Brevsamlere af over 5,000 eller maaste henimod 6,000, men jeg er fuldt forvisset om, at man overalt vil finde sig meget mere tilfreds med at faae sin Post saaledes tilbragt, end om det ikke vil ske saa hyppig, som det forudsættes, ved at skaffe 6 Gange ugentlig Post, og i ethvert Tilfælde vilde vistnok de tyndere befolkede Egne være langt bedre tilfredse med, hvis de til Exempel kunde faae deres Post 3 Gange om Ugen bragt til hvert enkelt Hus istedetfor 6 Gange at faae den bragt til enkelte Steder, ja, jeg er endogsaa forvisset om, at paa Steder, hvor Befolkningen er saa tynd, at den enkelte Mand maaste gaa henimod $\frac{1}{2}$ Mil for at faae sine Postfager, vil man foretrække at faae dem tilbragte een Gang om Ugen istedetfor at faae dem flere Gange om Ugen lagte paa Steder, hvor man vanstelig kommer og ikke gjerne gaar hen, uden man veed, at der er Noget at gaa efter. Hvad selve Afleveringen af Brevene angaar, vil den jo kunne ske til de enkelte Nøisholdere, der ere i hvert Sogn, og til hvem Postbudene regelmæssig maa gaa, men for Modtagelse af Brevene var det unegtelig en stor Fordel, naar enhver Adressat kunde faae sine Breve tilbragte; thi det er ikke sjældent, især i tyndt befolkede Egne, at saadanne Breve kunne henligge 8 Dage hos Brevudveylere uden at blive afleverede, og i den Henseende vil det ikke være nogen stor Forbedring om de bleve ansvarlige og lønede; thi de have ingen Forpligtelse til at lade Brevene udbære. Jeg vilde derfor meget anbefale, istedenfor at lægge sær Bægt paa at oprette nye Brevsamlingssteder i stor Stil, at man vilde forsøge at lægge Hovedbægten paa den Udvikling, jeg her har tilladt mig

at antyde, nemlig at Enhver kan faae sine Postfager tilbragte. Jeg tror, at det ved nærmere Undersøgelse vil vise sig ikke at være uoverkommeligt og heller ikke at medføre saa store Udgifter, som man ved første Dietast er tilbøielig til at antage; det er en Selsølgelse, at i tyndere befolkede Egne maa man nøies med mindre hyppig og hurtig Ombæring end i de tættere befolkede, men det er min Forvisning, at det er en Foranstaltning, som overalt vil blive mødt med Paaskjønnelse. Jeg har derfor tilladt mig at henlede Opmærksomheden derpaa.

Th. Nielsen: Jeg skal begynde, hvor den sidste ærede Læser slap, nemlig ved Landpostvæsenet, der omtales i Betænkningen under Nr. 22. Jeg er ikke enig i, at honorerede Brevsamlere ikke have Betydning saaledes, som han mente, og jeg tror, at de ikke ville blive mere end halvt saa kostbare, som Postinspektionen antager. Jeg er overtydet om, at naar en Brevsamler, der skal sættes istedet for et Udveylingssted, faar 25 Kr., saa vil han i Reglen være vel fornøiet, og det indskrænker sig omtrent til Halvdelen. Jeg skal endvidere gjøre opmærksom paa, hvad jeg saa ofte har havt Leilighed til at fremdrage her, at, som det nu er, lider Postkassen et stort Tab, netop ved uansvarlige Brevudveylere, som ikke ere forpligtede til at føre noget som helst Tilsyn med Landpostbudene, derved at Postbudene ikke sjældent — i hvor stor Udstrækning kan ikke oplyses — modtage Breve paa deres Rejser, som de ikke lade frankere, men for hvilke de modtage Betaling, og dette kan kun modvirkes ved Brevsamlere. Naar dette tages i Betragtning i Forbindelse med, at de efter min Overbevisning kunne faas for 25 Kr., er det et Spørgsmaal, om det overhovedet vil være nogen synderlig Udgift for Statskassen. Men selv om det var Tilfældet, har jeg den Mening, at det at ville bringe Brevene, ogsaa Pengebrevene, til enhver Adressat neppe vil kunne ske uden honorerede og ansvarlige Brevsamlere. I Øvrigt vil det ses, at Udvalget er enigt med Indenrigsministeren i tre af de fire ansøgte Postor og navnlig som det nærmeste Formaal i, at det allevegne bringes til, at enhver Landsby faar tre Gange ugentlig Post. (Ordføreren: 6 Gange!) Ja, det er det Endelige, det stræbe vi efter, men strax skal det iværksættes tre Gange ugentlig til hver Landsby. Jeg vil særlig understyre Ordet Landsby lige over for den ærede Minister og bede ham om at have sine lokale Postbestyrelses Opmærksomhed henvendt derpaa; thi det er mig bekendt, at i Landsbyer, hvor der kun er en 7—8 Gaarde og Huse, negter Postbestyrelsen dem at faae Postforbindelse dertil. Jeg maa bede ham indskærpe de lokale Postbestyrelser, at selv om der kun er 7—8 Gaarde og Huse, er det dog Meningen, at de skulle have Post, og i alt Fald tør jeg haabe, at Indenrigsministeren, dersom der kommer Klager til ham